

- இச்சிறுகதை அமரர் எழுந்த தாளர் குகதாசன் இதழாசிரியராகவிருந்த சமயம் வளையான யாழ் இந்தியக் கல்வி (கனடா) சங்கம் வளையிட்ட 'கலையரசி' மலருக்காக எழுதப்பட்ட சிறுகதை. பின்னர் பதிவுகள், திண்ணை ஆகிய இணைய இதழ்களில் வளையானது. சிறுகதைகள்.காம் இணையத்தளத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளது.-

யன்னலின்பு திரிந்த அதிகாலை வானத்தலைப் பார்த்தார் சூப்ரமணியம் மாஸ்ட்டர். மல்லிய இருட்போர் வையின் அரவண்பைப்பில் சுகம் கண்டுகொண்டிருந்த பிம்பிப் பெண்ணிற்கு உறக்கத்தை விட்டழுவதற்கு இன்னும் மனம் வராமல் அப்படியே படுக்கையில் புரண்டு படுத்துக் கொண்டிருப்பது போல் பட்டது. விடிவெள்ளி பிரகாசத்துடன் விடிவடைக்காமல் கபி வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஊரில் இருந்த மட்டும் அவரிடம் மிகவும் பிடித்தமானவை அதிகாலையில் எழுந்து கல்லுண்டாய் வளையின்புடாக நடந்து வருவதும், விடிவெள்ளியின் அழகில் மயம் மறப்பதும் தான். "மாஸ்ட்டர், மாஸ்ட்டர்" என்று எவ்வளவு பெரிய பெருமை அவரிடம். "படிப்பிற்கு மாஸ்ட்டரின் பிள்ளைகளைக் கட்டுத்தான்" என்று கதைப்பார்கள். 'வர மாட்டேன், வர மாட்டேன்' என்றிருந்தவரை மகன் தான் வற்புறுத்திக் கனடா வரவழைத்திருந்தான். வந்து ஒரு வருடத்திற்குள்ளேயே அவரிடம் வாழ்க்கை போதும் போதாமென்றாகி விட்டது. நான்கு சுவர்களிற்குள்ளேயே வாழ்க்கை அதிகமாகக் கழிகின்றது. இயற்கையை இரசித்து ஆனந்தமாகப் பறந்து கொண்டிருந்த பறவையைப் பிடித்துக் கட்டினுள் அடத்தது வதை தால் எப்படியிருக்காமோ அப்படியிருந்தது அவர் நிலை.

ஊரில் நிலவிய அந்த சமீக வாழ்வியற் தொடர்புகள் இங்கு அற்றுத் தான் போய் விட்டன. அங்கு...பொழுது விடிவதிலும் ஒரு அழகம். பொழுது சாய்வதிலும் ஒரு அழகம். இரவெல்லாம் நட்சத்திரப் படுத்தாவாகக் காட்சியளிக்கும் விண்ணைப் பார்ப்பதிலுள்ள இன்பத்தலைப் போன்றதொரு இன்பமுண்டோ? மின்மினிப் பச்சிகளும்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 07 February 2020 12:42 - Last Updated Friday, 07 February 2020 12:49

இரவாக் கால நத்துக்களின் விட்டு விட்டுக் கட்டேக்கும் ஓசகையும் இன்னும் காத்தில் கட்டே கின்றன. மழை பெய் வதென்றால் சூப் ரமணிய வாத் தியாரிற் கு மிகவும் பிடித் ததொரு நிகழ் வு. 'திக் குகள் எட்டும் சிதறி தக்கத் தீ ம் தரிகிட தோம்' போடும் ந்த மழையிருக் கிறதே... 'வெட்டியிடிக் கும் மின் னலும்' 'கொட்டியிடிக் கும் மகேமும்' 'விண்ணகைக் குடையும் காற்றும்' ...வானமே கரை புரண்டு பெய்யும் அந்த மழையின் அழகே தனி அழகு. இங்கு பொழுது புலர் வதும் தரிவதில் லை. பொழுது சாய் வதும் தரிவதில் லை. மழை பெய் வதும் இன்பத் தினதைத் தருவதில் லை. மௌரியாகக் காட்சியளிக் கும் நகரத்து இரவா வானம் இழந்து விட்ட இன்பத் தினதை நினைவு படுத்தி சோகிக் க வகைக் கும். நாள் முழுக் க நாலு பரேடன் கத்தைத் துக் கொண்டு ந்தவரிற் கு கண்டா வாழ் க்கை நான்கு சூவரிற் குள் நகமாக விளங்கியது. எந்த நேரமும் பம்பரமாகச் சூழ்ந் து கொண்டு ந்தவரிற் கு ஓய்ந் து கிடப் ப்து கொடுத்திருந் தது. 'திக் குத் தரியாத் கட்டக் காட்டினுள்' வந்து சிக்கி விட்டோமோவென்று பட்டது. அதே சமயம் மகனை நினைத் தாலும் கவலையாகத் தானிருந் தது.

மகன் ஊரில் ஒரு பொறியியலாளனாகக் கடமையாற்றியவன். இங்கோ ஒரு தொழிற் சாலையில் தொழிலாளியாக வலை பாரக் கின்றான். இங்கு வரும் குடிவரவாளர்கள் பலரும் இப்படித் தான் தமது படிப்பிற் குச் சம்பந்தா சம்பந்தமில் லாத வலைகளைச் செய் து கொண்டு காலத் தினதை ஓட்டிக் கொண்டு இருக் கின்றார்கள். மீன்றாம் உலகத் தைச் சேர்ந் த புத்தியீ விகள் பலர் டாக்ஸி ஓட்டுவதோ, 'பிட்சா' 'டெலிவரி' செய் வதோ அல்லது உணவகங்களில் கோப்பை கழுவதோ அப்படியொன்றும் புத்தினதொன்றல் ல. இவ் விதம் அந்தந்த நாடுகளிற் கு உரமாக விளங்க வணே டிய அந்த நாடுகளின் மீளவை வளங்களை லாம் இங்கே வீணாகிக் கொண்டு இருக் கின்றன. அந்த நாள் ஞாபகங்கள் நிழலாட்கின்றன. எவ் வளவு துரம் சிரமப் பட்டு மகன் படித் துப் பட்டம் வாங்கியிருந் தான். பல கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பில் மகன் அதி விசேட சித் திகள் பெற்ற போது ஊரே எவ் விதம் பெருமபை பட்டுக் கொண்டது. இப்பொழுது நினைக் கும் பொழுது கட்டப் பெருமிதமாகவிருந் தது. மனைவி பார் வதி எவ் வளவு துரம் சந்தோசப் பட்டாள். மனைவியை நினைத் ததும் மாஸ்ட்டரின் கண்கள் இலசோகப் பனிக் கத் தான் செய் கின்றன. 'மகராசி இருந் து இதயெல் லாம் பாரக் காமல் நேரத் தோடும் போய் ச் சேர்ந் திட்டா'. ஊரில் மட்டும் பிரச் னையதேயில் லையென்றால் எவ் வளவு நல்லாயிருக் கும்ஆனந்தமாக வயலை, வளையலை, விண்ணகை, காற்றை இரசித் தபடி ...'ம் ..அதற்கெல் லாம் கொடுத்தது வதைத் திருக் க வணே டும்..'

மகனும் மரமகளும் நேரத் துடனயே வலைக் குப் போய் விட்டார்கள். மகன் பகல் வலை மூடிந் து அப்படியே இன்னும் மோரிடத் தில் பகுதி நேரமாகச் செய்யும் 'பாதுகாவலன்' வலை செய் து மூடிந் து வீ டு வர இரவா பத் தாகி விடும். மரமகளும் அப்படித் தான். பகலில் ஒரு வங்கியொன்றில் 'டேட்டா' என்றி ஓபரட்டே ட்ராகக் கடமையாற்றுகின்றான். மாலநேரங்களில் புத்தகக் கடையொன்றில் பகுதி நேரக் காசாளராகக் கடமையாற்றுகின்றான். பெரும் பாலும் வார இறுதி நாட்களில் தான் சமயெல் லாம். ஒரு வாரத் திற் குத் தவேயான உணவு வகைகளைத் தயார் செய் து 'ப்ரிட் ஜ்' 'ஜில்' வதைத் து விடுவார்கள். தவேயான போது எடுத்தி 'மகை ரோவவே' 'இல்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 07 February 2020 12:42 - Last Updated Friday, 07 February 2020 12:49

சுபுடும் காட்டிசு சாப்பிட வணை டியதுதான் . அவ்வப்போது வலேமை மூடிந்து வரும் போது தமிழ் உணவகங்களிலிருந்து இடியப்பம் வாங்கி வருவார்கள் . அவரிடம் வந்த புதிதில் ஏன் இவர்கள் இப்படி உடம்பை வறுத்தி உழைக்கிறார்கள் கலனெடுத்து விளங்கவில்லை . பிறகு தான் விளங்கியது . வீட்டு அவர்களிடம் சாந்தம் . ஆனால் அதற்கு 'மோட்கஜே' மாதாமாதம் கட்ட வணை டும் . அது தவிர வீட்டு வரி, 'யூடிலிட்டி' பில் அது இதென்று பல வகையான செலவுகள் . ஈட்டு கட்டத தான் இவ்வளவு உழைப்பும் களைப்பும் . தவேதானாவென்று பட்டது....வீட்டு வாங்குவதெடுத்து இங்கு பலரிடம் குத்தன் மானப் பிரசனையாகி விட்டது . தங்களால் மாதாமாதம் 'மோட்கஜே' ; ஒழுங்காகக் கட்ட முடியாமாவென்றெல்லாம் பார்ப்பதில்லை . போட்டி போட்டு வீட்டு வாங்குவதும் , வாங்கிய வீட்டிற்கு 'மோட்கஜே' கட்டுவதற்காக மாயந்து மாயந்து உழைத்து ஓடாகிப் போவதுமே வாழ்க்கையாகிப் போயிற்றோ என்று பட்டது .

சுபுரமணியம் மாஸ்ட்டர் டொராண்டோ வந்து ஒரு வருடமாகி விட்டது . இங்கு நேரம் விரைவாகச் செல்வதாகப் பட்டது . அவர்களிருந்த பகுதியில் அதிகமாகச் சீனர்களே இருந்தார்கள் . சீனர்களைப் பொறுத்த வரையில் முதியவர்கள் கட்ட வாழ்க்கையைச் சந்தோசமாகக் கழிப்பதாகப் பட்டது . அதிகாலகையில் அருகிலிருந்த பிங்காவில் பல சீன முதியவர்கள் ஆண்களும் பெண்களும் தகேப்பயிற்சி செய்து கொண்டிருப்பதை இவர் அவதானித்திருக்கின்றார் . பார்ப்பதற்கு 'பாலே' நடனமாடுவதைப் போன்றிருக்கும் . அடுத்த வீட்டுக் கார முதியவரான டோனி பொங் சில வேளைகளில் இவருடன் கதைப்பதுண்டு . அப்பொழுதெல்லாம் இவரையும் அதிகாலையில் தகேப்பயிற்சி செய்ய அழைத்திருக்கின்றார் . இவரிடம் வடிகமாகவிரும்பும் . மறுத்து விடுவார் . அதே சமயம் பெரும்பாலும் வீட்டிற்குள்ளேயே அடைந்து கிடப்பதும் கஷ்டமாகவிரும்புதது . 'போர்டி' தது . ஏதாவது பிரயோசனமாகச் செய்தாலென்னவென்றும் பட்டது . அண்மிகை காலமாகவே அவரிடம் இந்த யோசனை பலமாகவே ஆட்கொள்ளத் தொடங்கியிருந்தது . ஏதாவது தொழிற்சாலையொன்றில் வேலை தேடிப் பார்த்தாலென்னவென்று பட்டது . மகனிடம் குத்திரிந்தால் விட மாட்டான் . துடித்துப் போய் விடுவான் . வேலை செய்தால் அவரும் தன்னால் மூடிந்த உதவி செய்யலாமென்றும் தோன்றியது . மகனும் மருமகளும் சும்மக்கும் பாரத்தில் சிறிதளவாவது அவரும் சும்மக் கலாமே .

இன்று எப்படியும் வேலை தேடிப் பார்க்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தவராகப் படுக்கையை விட்டழைந்தார் சுபுரமணியம் மாஸ்ட்டர் . காலகை கட்டன்களை மூடித்து புறப்பட்ட பொழுது மணிபுத்தை நெருங்கி விட்டது . அவர்களிருந்த பகுதிக் கண்மையிலேயே தொழிற்சாலையொன்றிருந்தது . அப்பகுதியில் பல தொழிற்சாலையொன்றிருந்தன . ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையாகச் சென்று விண்ணப்பித்துப் பார்க்க முடிவு செய்தார் . என்ன வேலையென்றாலும் செய்து பார்ப்பதாக முடிவு செய்தார் . அவ்வாறு செய்து வதன் மீலம் நாட்களைப் பிரயோசனமாகவும் அதே சமயம் நான்கு சுவர்களிடம் வளைய வரும் தனிமையிலிருந்து விடுதலை பெற்றதாகவும் கழிக்க முடியும் . நினவையே அவரிடம் ஒரு வித மகிழ்ச்சியினையும் தனெப்பினையுமீட்டின . வேலையொன்று எடுத்த பின் தான் மகனிடம் கிற வேண்டுமும் . ஆரம்பத்தில் அவன் எதிர்க்கத்தான் செய்தான் . ஆனால் அதன் பின் அவனை எப்படியும் சமந்திக்க வகை கலாமென்றும் பட்டது .

நகர் காலகைக் குரிய பரபரப்பில் மீழ்கி விட்டிருந்தது . பல வேறு பட்ட மனிதர்கள் . பல வேறு பட்ட பண்பாடுகளின் சங்கமமாக விளங்கியது டொராண்டோ நகரம் . ஒரு சில மொழிகளையே உள்ள நாடுகளே பல வேறு பட்ட பிரிவுகளால் இரத்தக் களரிகளாகக்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 07 February 2020 12:42 - Last Updated Friday, 07 February 2020 12:49

காட் சியளிக் கும் பபோது இது எவ் விதம் சாத் தியமாயிற் று? வியப் பாகவிருந் தது. இங் கும் பல வறோ பட் ட பிரிவுகள் இருக் கத் தான் செய் கின் றன். ஆனால் அதற் காக ஆளையாள் வடெ டிச் சாய் த்து இரத் த ஆறுகள் ஓடவில் லையே? நிறவநெ ி இன் னும் அடியோடும் அழிந் து விடவில் லை தான் . ஆனால் அதனை எதிர் த்துப் பபோராடக் கப்டிய வசதியிருக் கிறதே...இவர் களது சமுதாயம் சிறிது முன் னநே ி விட் தது பபோல் பட் தது. ஆனால் பபோதுவாக இந் த மறே கு நாட டுச் சமுதாயங் கள் தத் தமது நலன் களிற் காக எதுவும் செய் யத் தயங் காதவர் களென ப்தும் உண் மதைதான் ...

நடந் து ககொண் டிருந் தவர் ததொழிற் சாலகைகள் அடங் கிய பகுகுதிக்கு வந் து வந் து விட் டிருந் ததை உணர் ந் தார் . மதுலாவது ததொழிற் சாலகைக் குச் சனெ று விண் ணப் பிக் கலாமாவென் று நினைத் தார் . அவரிற் குச் சிறிது தயக் கமாகவும் வடெ கமாகவமிருந் தது. அவ் விதமே சில ததொழிற் சாலகைகளைத் தாண் டி நடந் தார் .இவ் விதமாக மனது பபோராடிக் ககொண் டிருந் தது. வலேலை செய் யவும் விருப் பமாகவிருந் தது. என் ன வலேலையென் றாலும் செய் யத் தயாராகவமிருந் தார் .அதே சமயம் அவ் விதம் சிறிய வலேலைகளிற் கு விண் ணப் பிக் க மனது கப்சவும் செய் தது. ஆசிரியராகவிருந் து பல பபோறியியலாளர் களையும் மருத் துவர் களையும் உருவாக் கிய பபோமகைக் குரிய சுப் ரமணிய மாஸ ட் டரல் லவா! வயது பபோன் நரேத் தில் சந் ததோஷமாகப் பபோக் குழந் தகைகளுடன் ககொஞ் சி மகிழ் வலேண்டிய சமயத் தில் இவ் விதம் அன் னிய நாடென் றில் ததொழிற் சாலகை ததொழிற் சாலையாக வலேலை ததேடிச் சலெ ல வலேண் டுமயேென் று மனம் கப்சுகின் றததோ? சிறு வயதில் பபித் த கதையென் று ஞாபகத் திற் கு வந் தது. 'சாகப் பபோனவன் வழியிலெதிர் பப்ட் பாம் பகைக் கண்டு பயந் த கதலை மாதிரியல் லவாயிருக் கிறதது' என் று எண் ணியபபோது சிரிப் பு வந் தது. எந் த வலேலையும் செய் யத் துணிந் து பபுறப் பப்ட் பிறகு இப் பபித் தயங் கலாமா? வடெக் ப் பபடலாமா?

"யாரது... மாஸ ட் டரா..."

குரல் ககேட்கவலே எதிர்நே நோக் குகின் றார் . தமிழ் க் குரல் ...யாராகவிருக் கும்? ஆச் சர யமாகவிருக் கின் றது..

"யாரது..." கண் களைச் சுருக் கியவராக எதிர்நே பார் க்கின் றார் சுப் ரமணிய மாஸ ட் டர் . வர வர இப் பபோழ்துலெ லாம் கண் வறோ அவ் வளவாகத் ததெரிவதில் லை. டாக டரிடம் காட் டத் தான் வலேண் டும் ...

"நான் தான் மாஸ ட் டர்...ரகுநாதன்ஞாபகமிருக் குததோ.."

"ரகுநாதன்ம் .." சிந் தனயில் மபிழ் கினார் .

"கார்க் காரச் சண் முகத் தின் ற மகன் ரகுநாதன் ..."

"ஓ சண் முகத் தின் ற மனோனே"

இப் பபோழ்து அவரிற் கு நினைவிற் கு வருகின் றது. கார்க் காரச் சண் முகத் தின் மகன் ரகுநாதன் . இவரது அபிமானத் திற் குரிய மாணவன் . சண் முகம் குடியும் அடியுமென் று காலத் தகை ஓட டிக் ககொண் டிருந் தான் . குடும் பச் சபிழல் காரணமாக அவனது மகன் ரகுநாதனால் மலேலே பபிக் க மபியாமலிருந் தது. பபிப் பனை நிறுத்த இரூந் தவனை மாஸ ட் டர் தான் தன் சலெவிலயே பபிக் க வதைத் தார் . நல் லததொரு திறமசாலியின் திறமனை

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 07 February 2020 12:42 - Last Updated Friday, 07 February 2020 12:49

வீணாகக் கட்டாதென்று விரும்பினார். ரகுநாதன் படிப்பில் எப்பொழுதுமே முதுதல்தான். அதன் பின் அவன் பல கலகைக் கழகம் சனென்று பொறியியலாளனாகத் திரும்பி திரும்பியபோது அவர் எவ்வளவு துரம் பெருமபை பட்டார். அந்த ரகுநாதனா இவன்?

நாடிருந்த நிலையில் நீண்ட காலம் அவனுடன் தொடர்புமீறுக்கவில்லை. கடசியாக அவன் மகாவலித் திட்டத்தில் பொறியியலாளனாக வலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது நினவிறகு வந்தது. அவன் ஊறிக்கு வரும் சமயங்களிலெல்லாம் மாஸ்ட்டரிற் கதோவது வாங்கி வருவான். இப்பொழுது நினைத்தாலும் எவ்வளவு பெருமயாகவிரும்புகிறது.. 'அது சரி இவன் எப்பொழுது கனடா வந்தான்?'

"மாஸ்ட்டர் எப்பநீங்கள் கனடா வந்தனீங்கள்?"

"நான் வந்து ஒரு வருஷமாச்சு. நீயெப்ப வந்தனீ ரகுநாதா"

"மாஸ்ட்டர் நான் வந்து கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருசமாவதிரும்பும்..என்ன இந்தப் பக்கம்...மாஸ்ட்டர்.."

மாஸ்ட்டரிற்குத் திகைப்பாகவிரும்புது. இவனிடம் போய் எப்படிச் சொல்வது? மாஸ்ட்டர் மாஸ்ட்டரின்று வாய்க்கு வாய் அழைத்து எவ்விதம் இவன் பெருமபை படுகின்றான். மலேபடிக் கமுடியாமல் அவனிருந்த பொழுது எவ்வளவு துரம் புத்திமதிகள் கறி அவனை உற்சாகப் படுத்திற்றுத் தியிருப்பார்? எத்தனையோ வெற்றிகரமான மாணவர்களான அவர் உருவாகியிருக்கிறார் அவர். எத்தனையோ மாணவர்களின் இலட்சிய ஆசிரியர் அவர். அவனிடம் போய்த் தான் தொழிற்சாலை வலை தடுவது எவ்விதம் கிறுவது? அவனது மனம் வருந்தி விடாதா?

"அதோ பார்.. அந்தப் பக்கத்திலை தான் மகனின்ற வீடிரும்பும்.. மகனோடதான் இரும்புகிறன்... எந்த நேரமும் வீட்டிலை அடந்தது கிடந்தாலும் அலுத்து விடும்...அதுதான் சும்மா காலாற நடக்கலாமயென்றுதான். நடந்தாலன்றாலாவது உடம்பிற்கு நல்லதாகவிரும்பும் தானே."

"அதுவும் சரிதான் மாஸ்ட்டர்.. நீங்கள் இப்பவும் அப்ப மாதிரியே 'பாசிட்டிவ்'வாகத் தான் இரும்புகிறீங்கள். மாஸ்ட்டர் நீங்கள் கட்டாயம் ஒரு நாளகைக்கு எங்களையே வீட்டிற்கு வரவனெடும். நான் ஸ்காபரோவிலையிரும்புகிறன்..."

"கட்டாயம் வருவனே. போன் நம்பர் தாறன். ஒரு நாளகைக்கு 'கோல்' பண்ணனே. அது சரி நீயென்ன இந்தப் பக்கம்.."

"மாஸ்ட்டர். என்னுடைய நண்பனொருவன் அண்மையில் தானிரும்புகிறான். அவனைச் சந்திப்பதற்காகத் தான் வந்தனான். வந்த வழியிலை கடவுள் அருளாலை உங்களையும் சந்திக்க முடிந்தது.. கன நாளகைக்குப் பிறகு சந்தித்திரும்புகிறம்... வாங்ககோவனெ மாஸ்ட்டர் 'கோப்பி' குடித்துக் கொண்டே கதைப்போம்..."

அருகிலிருந்த 'பிம் கோர்ட்டன் டோனட்' கடகைக்குச் சனென்றார்கள். ஊரில் மிலகைக்கு மிலகை தனீர்க் கடகைளிரும்புது போல் இங்கு இந்த 'டோனட்' கடகைகள். அங்கு தனீர் அருந்தியபடியே வடை சாப்பிடுவது போல் இங்கு தனீர் அல்லது கோப்பி அருந்தியபடியே 'டோனட்' கடிக் கலாம். மாஸ்ட்டரிற்கு நீண்ட நாட்களின் பின்னால்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Friday, 07 February 2020 12:42 - Last Updated Friday, 07 February 2020 12:49

சந்தோஷமாகவிரும்புதது. அவரால் உருவாக்கப்பட்ட பல மாணவர்களில் மூதன் மயானவன் இந்த ரகநாதன். இவனது வளர்ச்சியில் அவர் பெரிதும் பங்கெடுத்திருந்தார். அவன் பொறியியலாளனாக வெளிவந்தபோது ஊரே திரண்டது அவனை வரவேற்றதோடு அதற்குக் காரணமான அவரையும் கௌரவித்தது. இப்பொழுது நின்கைக்கும் போது கட்ட எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாகவிரும்புகிறது.

வலேதைதேடும் படலத்தை அத்துடன் நிறுத்திவிட்டு 'இன்னொரு நாள் பார்க்கலாமேயென்று வீட்டு திரும்பினார். மாஸ்ட்டரின் மனது மகிழ்ச்சியில் மிதந்தது. ரகநாதனையெண்ணப் பெருமயாகவிரும்புதது. அதே சமயம் வீட்டு நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த ரகநாதனோ வேறு வகையான எண்ணங்களில் மிழ்கிக் கிடந்தான். அப்பகுதியிலிருந்த தொழிற்சாலையொன்றில் தான் அவன் தொழிற்சாலையைக் கட்டிக் கழுவும் ஒரு தொழிலாளியாக வலேதை பார்க்கின்றான். அவன் பொறியியலாளனாக வருவதற்காக எவ்வளவு உதவிகளை மாஸ்ட்டர் செய்திருப்பார்? அவன் படிக்க முடியாத பாதியிலேயே படிப்பை நிறுத்தி எண்ணியிருந்த சமயத்தில் அவர் எவ்வளவு துரம் அவனிற்குக் கல்வியின் பயன்களைக் கற்றி ஊக்குவித்திருப்பார். பொறியியலாளனாக அவனைப் பார்த்து ஆனந்தப்பட்ட மாஸ்ட்டர் இவ்விதம் இவன் வலேதை பார்ப்பதை அறிந்தால் எவ்வளவு வேதனைப்படும்? யுத்தம் எவ்வளவு கொடியதாக இருந்து விடுகிறது. மனித உறவுகளை எவ்விதம் சின்னாபின்னப் படுத்திவிட்டது. இவ்விதமாக எண்ண அலகையில் மிழ்கியவனாக ரகநாதன் சென்று கொண்டிருந்தான். அதே சமயம் நீண்ட நாட்களின் பின்னால் சந்தித்திருந்த ஆசிரியருடனான சந்திப்பும் அந்த மாணவனின் நெஞ்சில் இன்ப அலகளை எழுப்பாமலுமில்லை.

000000 : 0000000000 , 00000000 . 000000 0000000000000000 (000000) 00000000 000000

ngiri2704@rogers.com